

■ EMANOIL
PETRUȚ

Și de-i greu urcușul, și de-i ușor...

Și de-i greu urcușul, și de-i ușor, omul are nevoie de un popas. Un popas nu numai ca să răsuflă, ci și ca să privească în urmă, să vadă cât a străbătut, și, mai ales, să privească în sus să vadă cât mai are de străbătut și pe ce poteci, pentru a ajunge în vîrf cu respirația ușoară, cu fruntea senină în fața țelului atins.

Asta a însemnat pentru noi Conferința Națională a Partidului Comunist Român. Oglinda înfăptuirilor a fost foarte clară. Izbînzile au fost mari și multe. S-au înșiruit cifre care dovedesc fapte eroice, s-au evidențiat fapte care au dublat valoarea cifrelor. În urma noastră rămîne un pămînt frumos, căruia i-am smuls bogățiile tainuite, împodobindu-l cu ele, spre a-l face și mai frumos. Toate acestea le-au făcut oamenii. Despre ei s-a vorbit cel mai mult. Despre ce au făcut, despre ce mai au de făcut, pentru ca viața lor să fie cu un ceas mai devreme, mai bună, mai frumoasă.

Nouă, artiștilor, ne revine o sarcină pe cît de grea, pe atît de măreață. În afară de faptul că trebuie să muncim laolaltă cu minunații oameni ai muncii, avem, în plus, obligația de a consemna pe răbojul vremii tumultul zilei de azi, mîndrețea zorilor ce ni se arată, răzvrătirea conștiință împotriva baterii pasului pe loc, împotriva valurilor de ceață pe care unii ni le mai aruncă în față.

Nouă ne revine misiunea de a înălța pe soclul măreț, clădit de-a lungul vremurilor, sufletul omenesc primenit în zilele noastre, pentru a-l înfățișa lumii, ca podoabă și ca pildă.

Truda noastră va fi grea. Înțelegerea acestei trude, și mai grea. Măsura muncii noastre nu e lesne de socotit, trăgîndu-se linii și adunîndu-se cifre. Rezultatul ei e mai greu de măsurat cu instrumente de precizie. Infinitul harului nu poate fi atins decît prin desăvîrșirea conștiinței și a sufletului oamenilor.

Iată, dar, ca și pînă acum, avem mult de muncit, muncă grea, de necuprins în pagini de statistici, dar cu atît mai minunată. Asta ne-a cerut Conferința, prin glasul conducătorului nostru, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Și asta trebuie să dăruim oamenilor, cu dăruirea harului cu care am fost dăruiiți.

Numai așa teatrul românesc va urca, întocmai ca un vultur al înălțimilor, așa cum și-au dorit-o și înaintașii noștri, visînd la piscurile pe care îndrăzneala noastră, astăzi, le poate atinge.